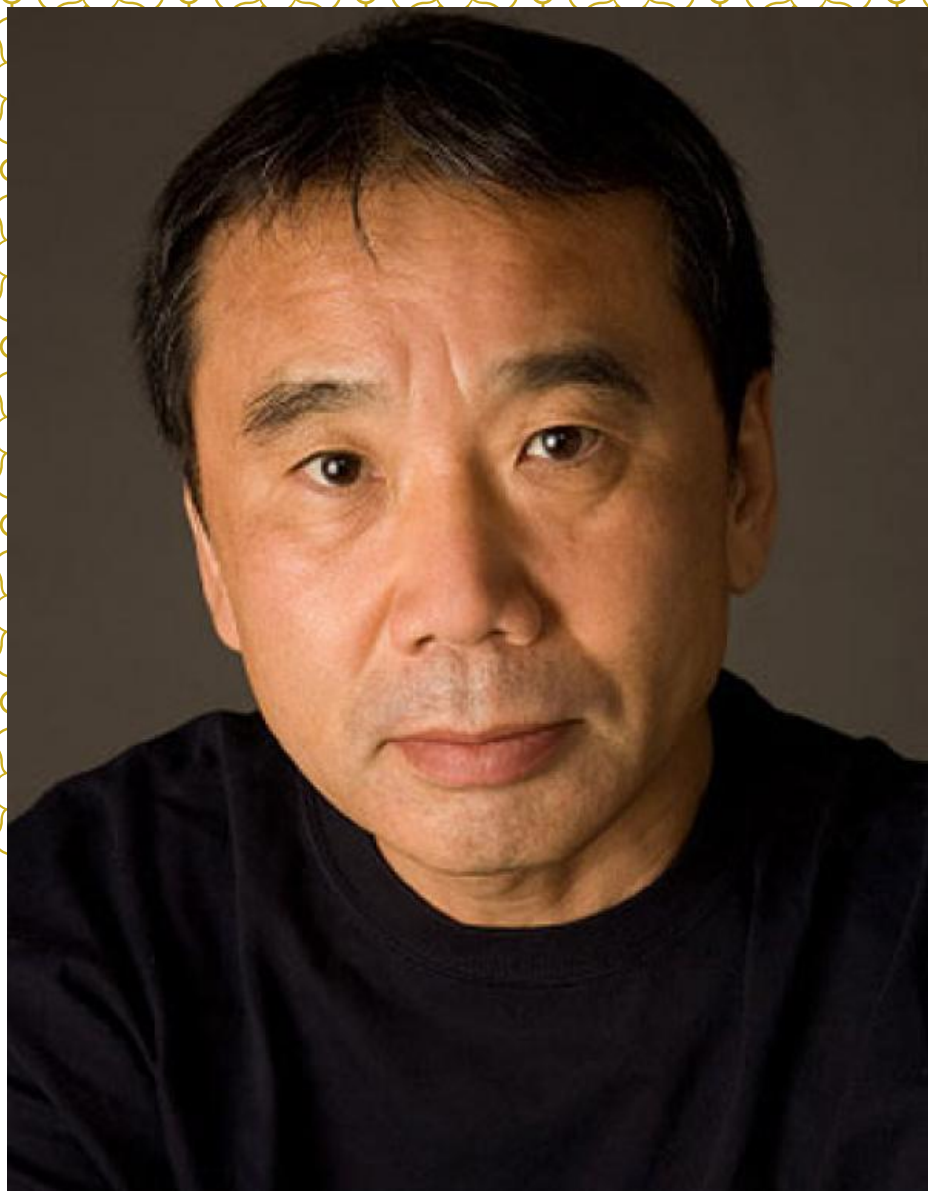

ХАРУКИ МУРАКАМИ (1949-...)

Харукі Муракамі — японський письменник і перекладач Харукі Муракамі народився 1949 року в Кіото, в сім'ї викладача класичної філології.

Дід Харукі Муракамі, буддистський священик, утримував невеликий храм. Батько викладав у школі японську мову та літературу, а у вільний час також займався буддистським просвітництвом. У 1950 році родина письменника переїхала в місто Асія - передмістя порту Кобе (префектура Хего).

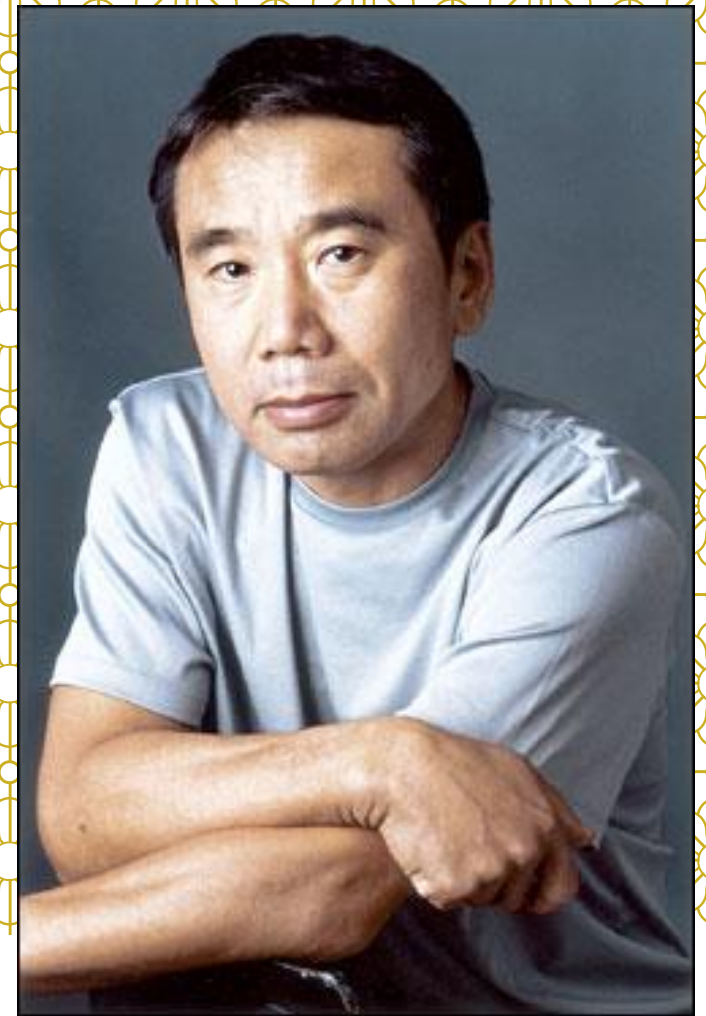
У 1971 році одружився з однокласницею Йоко, з якою живе досі, дітей немає. У 1974 році відкрив свій джаз-бар «Пітер Кет» в районі Кокубундзі, Токіо. У 1977 році переїхав зі своїм баром в більш спокійний район міста, Сендагая.

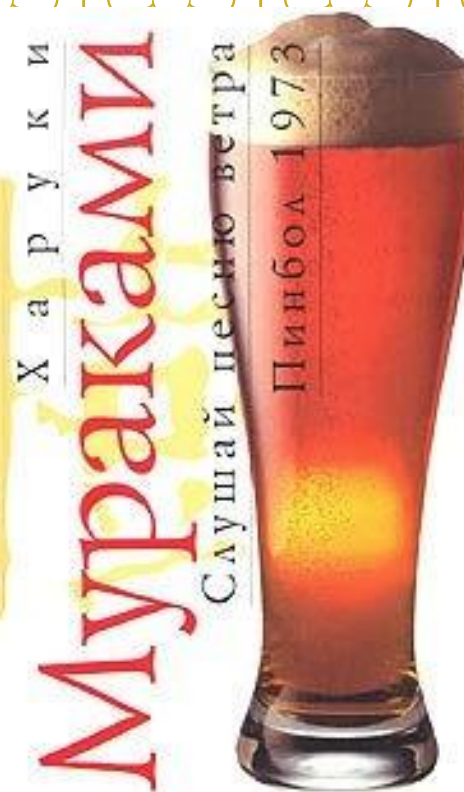
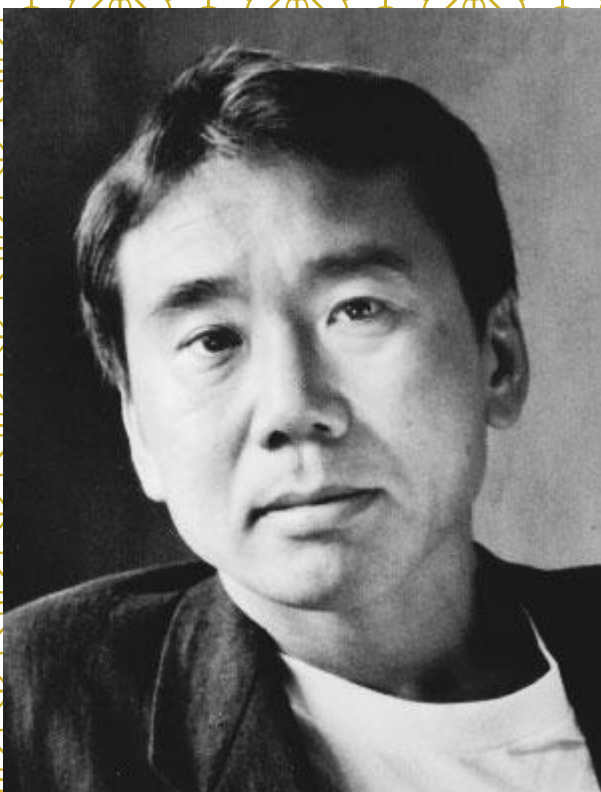

У квітні 1978 року під час бейсбольного матчу зрозумів, що міг би написати книгу. Досі не знає, чому саме. За словами самого Муракамі:

«Я просто зрозумів це - і все».

Муракамі все частіше залишався після закриття бару на ніч і писав тексти - чорнильною ручкою на простих аркушах паперу.

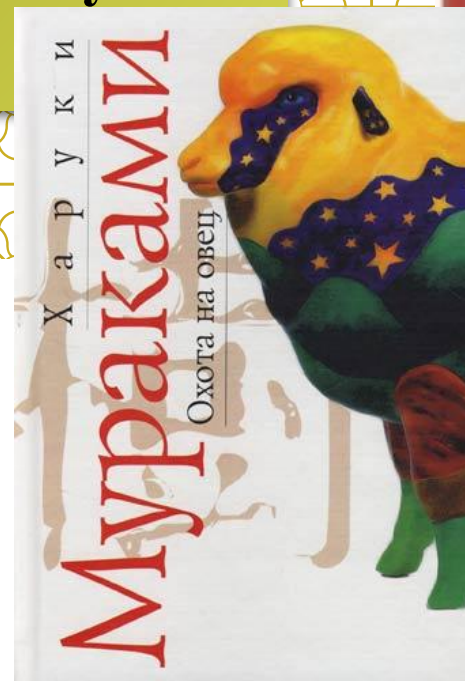
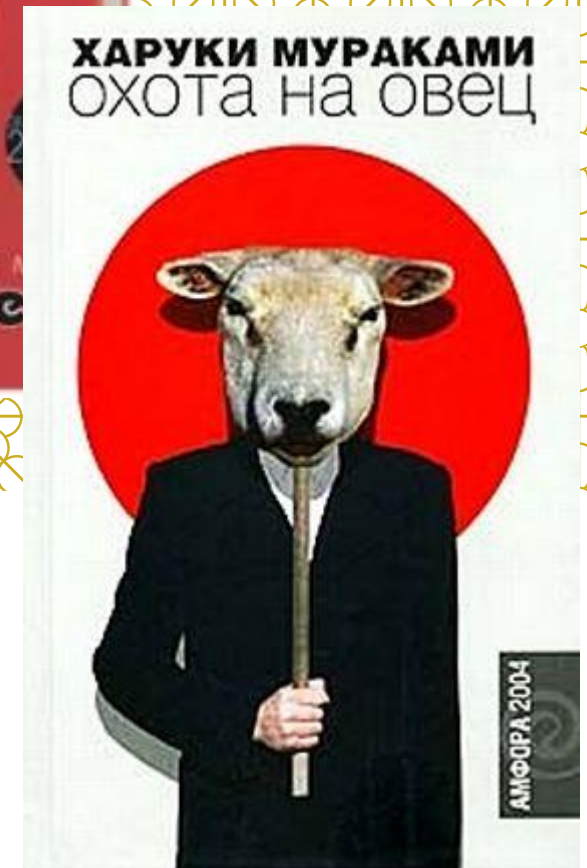

У 1979 році опублікована повість «Слухай пісню вітру» - першу частину циклу романів «Трилогії Пацюка». Отримав за неї літературну премію «Гундзи сіндзін-се» - престижну нагороду, яка щорічно присуджується журналом «Гундзи» японським письменникам-початківцям. А трохи пізніше - «премію імені Номи» від провідного літературознавчого журналу «Бунгей» за те ж саме. Вже до кінця року роман-призер був розпроданий нечуваним для дебюту тиражом - понад 150 тисяч примірників у твердій обкладинці .

У 1980 році опублікована повість «Пінбол 1973» - друга частина «Трилогії Пацюка».

У 1981 році Муракамі продав ліцензію на управління баром і став професійним письменником. У 1982 році він закінчив свій перший роман «Полювання на овець» - третю частину «Трилогії Пацюка». У тому ж році отримав за нього чергову премію «Нома».

«Не удивлюсь, если скоро начнут делать фильмы, в которых ядерная война испепеляет род человеческий — но в финале У ВСЕХ ВСЕ В ПОРЯДКЕ...»

~ Харуки Муракаму,
«Охота на овец»

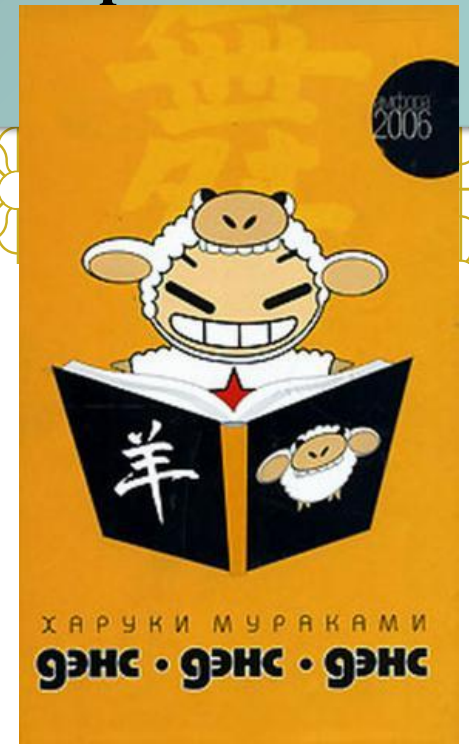
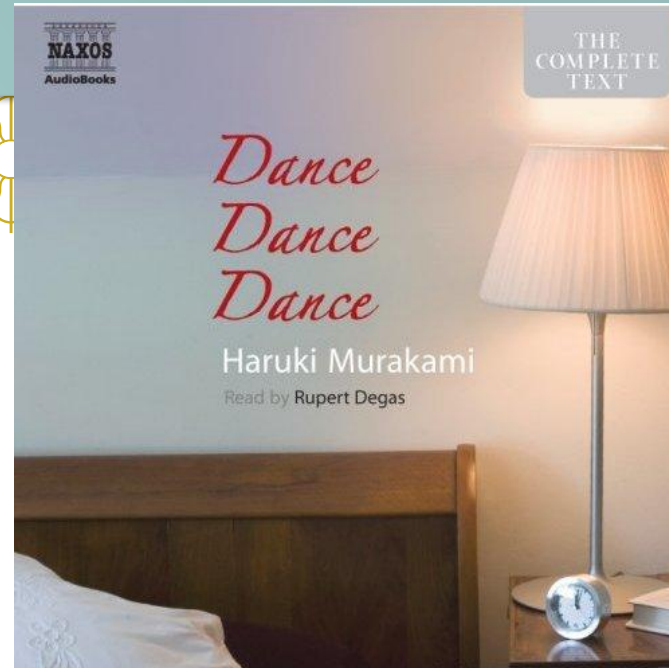
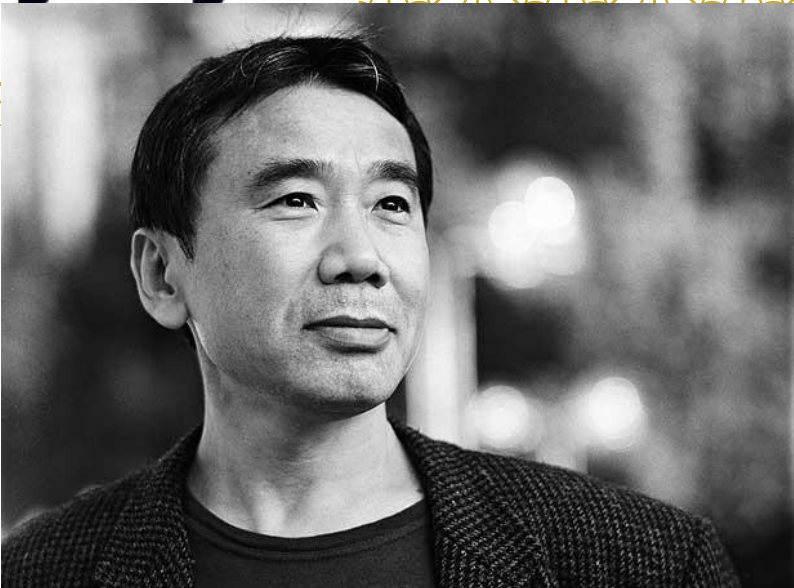
У 1986 році Муракамі поїхав з дружиною до Італії, а пізніше до Греції. Подорожував кількома островами Егейського моря. У Японії вийшла збірка оповідань «Повітряний наліт на булочну».

У 1987 році опублікований роман «Норвезький ліс». Переїхав до Лондона.

У 1988 році в Лондоні Муракамі закінчив роботу над романом «Денс , Денс , Денс» - продовження «Трилогії Пацюка».

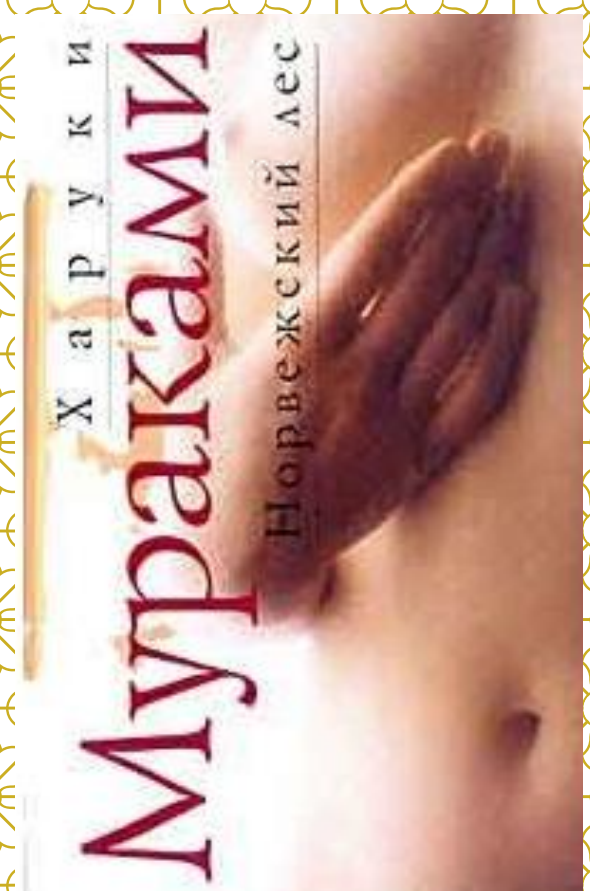

ХАРУКИ МУРАКАМИ
ДЭНС • ДЭНС • ДЭНС

У 1991 році Муракамі переїхав до США і зайняв посаду стажиста - дослідника в університеті міста Принстон, штат Нью-Джерсі. У Японії вийшло 8 - томне зібрання творів, до якого увійшло все, що було написано в період з 1979 р. по 1989 р. У 1992 році отримав ступінь ад'юнкт-професора Принстонського університету. Закінчив і опублікував в Японії роман «На південь від кордону, на захід від сонця».

У липні 1993 року переїхав до міста Санта-Ана, Каліфорнія, читав лекції з сучасної (післявоєнної) світової літератури в університеті Вільяма Говарда Тафта. Відвідав Китай і Монголію .

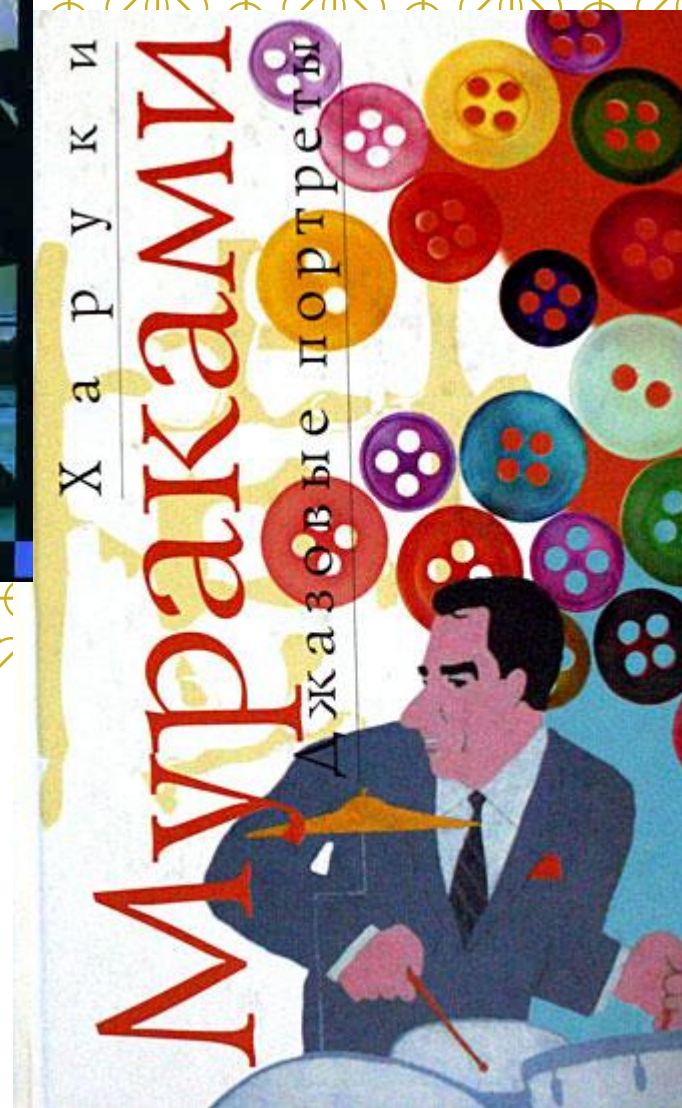
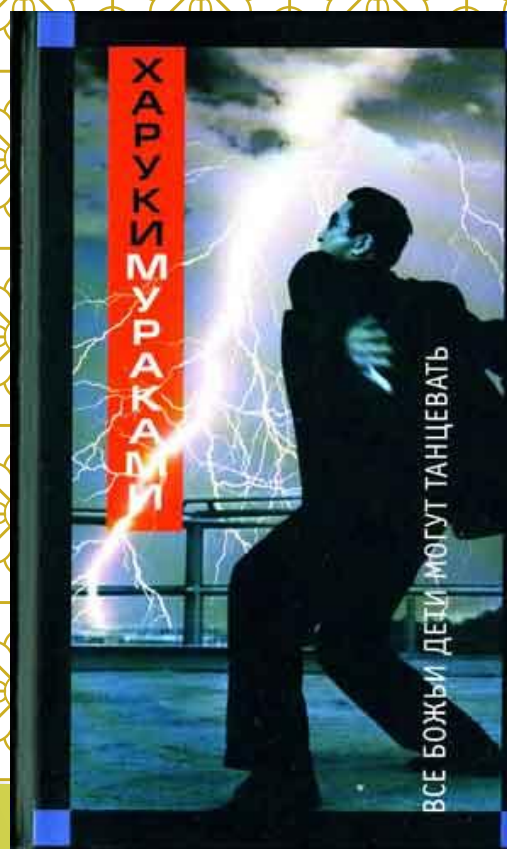
У 2006 році письменник отримав літературну премію імені Франца Кафки. Церемонія нагородження пройшла в Міському Залі Зборів в Празі , де номінанту була вручена невелика статуетка Кафки і чек на 10 тисяч доларів.

У 2008 році в інтерв'ю інформаційному агентству Кіодо Муракамі повідомив, що працює над новим дуже великим романом. «Щодня зараз я сиджу за столом по п'ять - шість годин, - сказав Муракамі . - Я працюю над новим романом вже рік і два місяці». Письменник запевняє , що його надихає Достоевський . «Він став продуктивнішим з роками і написав "Братів Карамазових", коли вже постарів. Мені б хотілося зробити те ж саме».

Муракамі переклав з англійської на японську ряд творів Френсіса Скотта Фіцджеральда, Трумена Капоті, Джона Ірвінга, Джерома Селінджера та інших американських прозаїків кінця ХХ століття, а також казки ван Альсбурга й Урсули Ле Гуїн.

Одружений, дітей немає. Захоплюється марафонським бігом і триатлоном, брав участь у забігах на надмарафонській дистанції. На початку 1990-х вів ток-шоу для опівнічників на одному з комерційних каналів в Токіо про західній музиці й субкультурі. Випустив кілька фотоальбомів і путівників по західній музиці, коктейлів і кулінарії. Відомий своєю колекцією з 40 тисяч джазових платівок.

